

А. ЖЯЛОБНЫЙ, (Пребацывательный).

211-о. Жялно ни є, кога то прїятель, нѣкой ны є ускорбилъ. Но кой то ище да ся сѣрди на прїятеля си за то, а му жае прїятелство то, нека повни, какъ по' лесно може рѣка та да ся върши на задъ, нежели прїятелство то въ първа та любовь, ако' ся истуди съ горчивы речи, и безъ правда.

212-о. Причини за жялоба (сѣтованіе) ставать, кога то, дору смы сторили добро на єдного, и чякамы въ некое наше зло обстоятельство помощь, а той нищо не спомага, когато нѣкой отъ насъ сж є заемналъ и подигналъ, а послѣ ны покрусва, когато ся молимъ за нѣщо малко, а той не дава никакво вниманіе, когато вреди важность тж и нравы тѣ ни, когато ны повреди довольно и прочее: за кой то не ся разваля прїятелство то, но гледамы да го засилимъ и умножимъ, и наумѣвамы на прїятеля си да не прави тжй другъ пжтъ, и ако ся є случило сега, и проч.

213-о. Кога то писвамы таково писмо, треба между прїятни тѣ да боднимъ отъ далеко прїятеля си за онова, кое то ни є сторилъ, за да му покажемъ неугодность тж си, и неудовольствіе то си, но съ речи легки. н. п. „не вреди ако“ . . . . „между прїятели тѣ не є голѣмо нѣщо“ . . . . и проч., или въ сичко то писмо нишемъ весело, и скривамы жалобж тж си съ прїятны тѣ речи. н. п. преди му искамы прошкж, или послѣ, думамы какъ го є сторилъ безъ да знае, или безъ да ще, или не бѣше намѣреніе му да ны повреди, или не знаяше чи тжй ще стане, чи нїи знаемъ колко ся труди за добро то ни, и за то рекохмы да му пишемъ, за да не го чюе отъ други, а да сяка, чи нїи смы сж оплаквали, и проч. Такиви тѣ писма приближяватъ много при Прими- рителни тѣ (Подружителни).